

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

10. března 2016 *

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Trh ‚cementu a příbuzných výrobků‘ —
Správní řízení — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Článek 18 odstavce 1 a 3 — Rozhodnutí o žádosti
o informace — Odůvodnění — Přesnost žádosti“

Ve věci C-247/14 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora
Evropské unie, podaný dne 20. května 2014,

HeidelbergCement AG, se sídlem v Heidelbergu (Německo), zastoupená U. Denzelem, C. von
Köckritzem a P. Pichlerem, Rechtsanwälte,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená M. Kellerbauerem, L. Malferrarim a R. Sauerem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič (zpravodaj), předseda druhého senátu vykonávající funkci předsedy třetího senátu,
C. Toader a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. června 2015,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 15. října 2015,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se HeidelbergCement AG (dále jen „HeidelbergCement“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 14. března 2014, HeidelbergCement v. Komise (T-302/11, EU:T:2014:128, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl její

* Jednací jazyk: němčina.

žalobu na neplatnost rozhodnutí C(2011) 2361 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc COMP/39520 – Cement a příbuzné výrobky) (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Bod 23 odůvodnění nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205), stanoví:

„Komise by měla být zmocněna na celém území [Unie] vyžadovat informace, které jsou nezbytné ke zjištění jakékoli dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, které jsou zakázány podle článku [101 SFEU] [...]“

- 3 Článek 18 nařízení č. 1/2003, nadepsaný „Žádosti o informace“, v odstavcích 1 a 3 stanoví:

„1. Za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením si může Komise prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace.

[...]

3. Pokud Komise požaduje od podniků nebo sdružení podniků informace na základě rozhodnutí, musí uvést právní základ a účel své žádosti, upřesnit, jaké informace požaduje, a stanovit lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty. Musí také uvést sankce podle článku 23 a uvést nebo uložit sankce podle článku 24. Dále musí uvést právo na přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem.

[...]“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

- 4 Tribunál popsal skutečnosti předcházející sporu následovně:

„1 Během listopadu 2008 a září 2009 Komise Evropských společenství provedla, v souladu s článkem 20 nařízení [č. 1/2003] několik kontrol v prostorách společností působících v odvětví cementu, včetně prostor žalobkyně, společnosti HeidelbergCement AG.. Po těchto kontrolách byly následně zaslány žádosti o informace podle čl. 18 odst. 2 nařízení č. 1/2003. Žalobkyni tak byly doručeny žádosti o informace dne 30. září 2009, 9. února a 27. dubna 2010.

2 Dopisem ze dne 8. listopadu 2010 oznámila Komise žalobkyni, že má v úmyslu jí zaslat rozhodnutí o žádosti o informace podle čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003, a předala jí návrh dotazníku, který zamýšlela k tomuto rozhodnutí přiložit.

3 Dopisem ze dne 16. listopadu 2010 žalobkyně předložila své vyjádření k tomuto návrhu dotazníku.

4 Dne 6. prosince 2010 Komise informovala žalobkyni, že se rozhodla zahájit řízení podle čl. 11 odst. 6 nařízení č. 1/2003, pokud jde o ni a sedm dalších společností působících v oblasti cementu, pro údajná porušení článku 101 SFEU směřující k „omezení obchodních toků v rámci Evropského hospodářského prostoru (EHP), včetně omezení dovozu do EHP ze zemí mimo EHP, rozdělení trhů, koordinace cen a souvisejících protisoutěžních praktik na trhu s cementem a na trzích příbuzných výrobků“ (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“).

5 Dne 30. března 2011 přijala Komise [sporné] rozhodnutí.

- 6 Komise ve [sporném] rozhodnutí uvedla, že podle článku 18 nařízení č. 1/2003 si za účelem plnění povinností jí svěřených uvedeným nařízením může prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků a sdružení podniků veškeré nezbytné informace (bod 3 odůvodnění [sporného] rozhodnutí). Komise poté, co připomenula, že žalobkyně byla informována o jejím záměru přijmout rozhodnutí v souladu s čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 a předložila své vyjádření k návrhu dotazníku (body 4 a 5 [sporného] rozhodnutí), požádala formou rozhodnutí žalobkyni, jakož i její dceřiné společnosti se sídlem v Evropské unii, a žalobkyni přímo či nepřímo ovládané, aby odpověděly na dotazník uvedený v příloze I, obsahující 94 stran a sestávající z jedenácti sérií otázek (bod 6 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).
- 7 Komise rovněž připomenula popis údajných protiprávních jednání, obsažený v bodě 4 výše (bod 2 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).
- 8 S odkazem na povahu a množství požadovaných informací, jakož i závažnost údajných porušení pravidel hospodářské soutěže dospěla Komise k závěru, že je vhodné, aby žalobkyni poskytla lhůtu dvanácti týdnů k odpovědi na deset prvních sérií otázek a dvou týdnů pro jedenáctou sérii otázek týkající se ‚Kontaktů a schůzek‘ (bod 8 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).
- 9 Výrok [sporného] rozhodnutí zní takto:

Článek 1

[Žalobkyně] (a její dceřiné společnosti se sídlem v [Evropské unii], které jí jsou přímo nebo nepřímo ovládané), poskytnou informace uvedené v příloze I k tomuto rozhodnutí, a to ve formě stanovené v přílohách II a III k tomuto rozhodnutí, ve lhůtě dvanácti týdnů, pokud jde o otázky 1 až 10, a ve lhůtě dvou týdnů, pokud jde o otázku 11, ode dne oznámení tohoto rozhodnutí. Všechny přílohy tvoří nedílnou součást tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno [žalobkyni] a jejím dceřiným společnostem se sídlem v [Evropské unii], které jí jsou přímo nebo nepřímo ovládané.

- 10 Dne 18. dubna 2011 žalobkyně odpověděla na jedenáctou sérii otázek. Dne 6. května 2011 svou odpověď doplnila.
- 11 Dopisem ze dne 26. května 2011 žalobkyně požádala o prodloužení lhůty o 18 týdnů, pokud jde o deset prvních sérií otázek. Dopisem ze dne 31. května 2011 byla žalobkyně informována, že této žádosti nebylo vyhověno. V tomto dopise Komise nicméně zdůraznila, že omezené prodloužení lhůty bude případně možné na základě odůvodněné žádosti týkající se dotyčných otázek.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 5 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. června 2011 společnost HeidelbergCement podala žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí.
- 6 Na podporu své žaloby předložila pět žalobních důvodů, vycházejících zaprvé z porušení článku 18 nařízení č. 1/2003, zadruhé z porušení zásady proporcionality, zatřetí z nedostatečného odůvodnění sporného rozhodnutí, začtvrté z porušení „zásady přesnosti“ a zapáté z porušení jejích práv účinně se v řízení bránit.
- 7 Tribunál rozhodl, že všechny tyto žalobní důvody byly neopodstatněné, a proto žalobu zamítl.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 8 HeidelbergCement navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká navrhovatelky;
 - podpůrně, vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl v souladu s právními názory vyjádřenými Soudním dvorem, a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených navrhovatelkou jak před Tribunálem, tak před Soudním dvorem.
- 9 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl;
 - podpůrně, zamítl žalobu v případě zrušení napadeného rozsudku a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 10 Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka předkládá sedm důvodů. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nedostatečné kontroly a nesprávného uplatnění požadavků týkajících se uvedení účelu žádosti o informace stanovených v čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Druhý důvod kasačního opravného prostředku se týká nesprávného právního posouzení, jehož se měl Tribunál dopustit při posouzení povinnosti uvést odůvodnění při volbě vyšetřovacího opatření a určení lhůty k odpovědi. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného přezkumu, výkladu a použití „nezbytností“ požadovaných informací ve smyslu čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku se týká porušení čl. 18 odst. 3 nařízení č. 10/2203 vzhledem k neexistenci povinnosti přípravy, předložení a zacházení s požadovanými informacemi. Pátý důvod kasačního opravného prostředku vychází z rozporuplných odůvodnění, která Tribunál uvedl při posouzení žalobního důvodu vycházejícího z příliš krátké lhůty k odpovědi na žádost o informace. V šestém důvodu kasačního opravného prostředku má navrhovatelka za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že porušil požadavek na přesnost právních aktů a že neodůvodnil napadený rozsudek, pokud jde o žalobní důvod vycházející z nedostatku určitosti. Konečně sedmý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení práv účinně se bránit v řízení z důvodu povinnosti posoudit informace.
- 11 Nejprve je třeba přezkoumat první důvod kasačního opravného prostředku.

Argumentace účastnic řízení

- 12 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku, jenž směřuje proti bodům 23 až 43 a 47 napadeného rozsudku, navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při kontrole dodržení požadavků týkajících se uvedení účelu žádosti o informace, jež vyplývají z čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Napadený rozsudek má rovněž být nedostatečně odůvodněný, jelikož údajně dostatečně nevymezuje obsah rozhodnutí o zahájení řízení a sporného rozhodnutí, na něž odkazuje, a neuvádí, zda je možné v uvedených rozhodnutích určit jedno nebo více konkrétních protiprávních jednání.

- 13 Komise odpovídá, že odůvodnění aktů unijních orgánů musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a kontextu, v němž byl přijat, a že požadavek uvést odůvodnění musí být přizpůsoben okolnostem projednávané věci. Žádost o informace představuje vyšetřovací opatření obecně používané v rámci fáze předběžného šetření, což je stadium, kdy Komise ještě nedisponuje přesnými informacemi o údajném protiprávním jednání, k čemuž je třeba přihlédnout při posouzení právních požadavků týkajících se odůvodnění požadovaného v čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003. Povinnost uvést účel informací s dostatečnou přesností tak neznamená, že je potřeba podrobně popsat údajné protiprávní jednání stran jeho povahy, zeměpisného dosahu, doby trvání nebo druhu konkrétně dotčených výrobků. Ke stanovení určitého a časově vymezeného protiprávního jednání dochází až ve stadiu oznámení námitek.
- 14 Komise má za to, že jak sporné rozhodnutí, tak rozhodnutí o zahájení řízení obsahují konkrétní údaje o povaze údajného protiprávního jednání, jeho zeměpisném dosahu a výrobcích, jichž se týká. Pokud jde o adresáty, rozhodnutí o zahájení řízení obsahuje konkrétní údaje o údajných účastnících tohoto protiprávního jednání. Z toho plyne, že Tribunál v bodě 42 napadeného rozsudku správně rozhodl, aniž porušil povinnost uvést odůvodnění, že sporné rozhodnutí ve vztahu k tomuto rozhodnutí o zahájení řízení obsahuje dostatečné údaje ohledně účelu žádosti o informace. Komise mimoto ve sporném rozhodnutí omezila zeměpisný rámec šetření na území EHP, přičemž v dotazníku přihlížela zejména k některým cílovým zemím.

Závěry Soudního dvora

- 15 HeidelbergCement v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že žalobní důvod týkající se nedostatečného odůvodnění sporného rozhodnutí nebyl opodstatněný, a musel být tedy zamítnut. Jedná se o právní otázku, která podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku (viz rozsudek Komise v. Salzgitte, C-408/04 P, EU:C:2008:236, bod 55 a citovaná judikatura).
- 16 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění aktů unijních orgánů požadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonat přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou na získání těchto vysvětlení mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčko všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudky Soudního dvora Komise v. Sytraval a Brink's France, uvedený výše, bod 63, jakož i Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, body 31 a 32 a citovaná judikatura).
- 17 Pokud jde konkrétně o odůvodnění rozhodnutí o žádosti o informace, je třeba připomenout, že čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 vymezuje její základní náležitosti.
- 18 Toto ustanovení totiž stanoví, že Komise „musí uvést právní základ a účel své žádosti, upřesnit, jaké informace požaduje, a stanovit lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty“. Toto ustanovení mimoto upřesňuje, že Komise musí „také uvést sankce podle článku 23“ a „musí uvést nebo uložit sankce podle článku 24“ a že „dále musí uvést právo na přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem“.
- 19 Tato zvláštní povinnost odůvodnění představuje základní požadavek nejen za účelem vyjádření odůvodněnosti žádosti o informace, ale i za účelem umožnění dotýčným podnikům uvědomit si rozsah jejich povinnosti spolupráce, při zachování jejich práva na obhajobu (pokud jde o rozhodnutí o nařízení kontroly, obdobně viz rozsudky Dow Chemical Ibérica a další v. Komise, 97/87 až

99/87, EU:C:1989:380, bod 26; Roquette Frères, C-94/00, EU:C:2002:603, bod 47; Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 34, jakož i Deutsche Bahn a další v. Komise, C-583/13 P, EU:C:2015:404, bod 56).

- 20 Pokud jde o povinnost uvést „účel žádosti“, tato povinnost znamená, že Komise musí v žádosti uvést předmět svého šetření, a určit tedy údajné porušení pravidel hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz rozsudek SEP v. Komise, C-36/92 P, EU:C:1994:205, bod 21).
- 21 V tomto ohledu není Komise povinna adresátovi rozhodnutí požadujícího informace sdělit veškeré informace, které má k dispozici o údajném protiprávním jednání, ani nemusí provádět přesnou právní kvalifikaci těchto protiprávních jednání, pokud jasně uvede domněnky, jež zamýšlí ověřit (obdobně viz rozsudek Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, bod 35, jakož i citovaná judikatura).
- 22 Tato povinnost je objasněna zejména okolností, jak plyne z čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003 a bodu 23 odůvodnění tohoto nařízení, že si Komise může za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků a sdružení podniků „veškeré nezbytné informace“.
- 23 Jak Tribunál správně uvedl v bodě 34 napadeného rozsudku, „Komise může požadovat sdělení pouze takových informací, které jí mohou umožnit ověřit domněnky protiprávního jednání, které odůvodňují vedení šetření a které jsou uvedeny v žádosti o informace“.
- 24 Nezbytnost informací přitom musí být posouzena ve vztahu k účelu uvedenému v žádosti o informace, přičemž tento účel musí být uveden s dostatečnou přesností, bez níž by nebylo možné určit, zda je informace nezbytná, a Soudní dvůr by nemohl vykonat svůj přezkum (v tomto smyslu viz rozsudek SEP v. Komise, C-36/92 P, EU:C:1994:205, bod 21).
- 25 Tribunál v bodě 39 napadeného rozsudku rovněž správně rozhodl, že dostatečnost odůvodnění napadeného rozhodnutí závisí na tom, zda „domněnky protiprávního jednání, které Komise hodlá ověřit, jsou určeny s dostatečnou jasností“.
- 26 Pokud jde o otázku, zda je posouzení Tribunálu obsažené v bodě 43 napadeného rozsudku, podle něhož je sporné rozhodnutí dostatečně odůvodněno, stíženo právní vadou, je třeba nejprve uvést, že Tribunál v bodě 42 uvedeného rozsudku zdůraznil, že odůvodnění sporného rozhodnutí bylo „formulováno velmi obecnými výrazy, které vyžadovaly upřesnění, a [byly] z toho důvodu předmětem kritiky“, ale bylo „však možno usoudit, že odkaz na omezení dovozů v Evropském hospodářském prostoru (EHP), rozdělení trhů, jakož i na koordinaci cen na trhu cementu a na trzích příbuzných výrobků, [splňoval] ve spojení s rozhodnutím o zahájení řízení minimální stupeň jasnosti umožňující dospět k závěru o dodržení požadavků čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003“.
- 27 V tomto ohledu je třeba podotknout, že podle bodu 6 odůvodnění sporného rozhodnutí Komise od navrhovatelky požaduje, aby odpověděla na dotazník v příloze I tohoto rozhodnutí. Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 46 svého stanoviska, otázky obsažené v této příloze jsou mimořádně početné a týkají se velmi rozmanitých druhů informací. Dotazník obsažený v uvedené příloze zejména vyžaduje sdělení mimořádně rozsáhlých a podrobných informací ve vztahu ke značnému počtu jak národních, tak mezinárodních transakcí týkajících se dvanácti členských států a období deseti let. Sporné rozhodnutí však jasně a jednoznačně neuvádí domněnky protiprávního jednání, které odůvodňují přijetí tohoto rozhodnutí, a neumožňuje určit, zda jsou požadované informace nezbytné pro účely šetření.

- 28 První dva body odůvodnění sporného rozhodnutí totiž obsahují pouze velmi stručné, neurčité a všeobecné odůvodnění s ohledem na značný rozsah dotazníku uvedeného v příloze I tohoto rozhodnutí, jež již zohledňuje, jak se rovněž připomíná v bodě 6 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, odevzdané dotazníky vyšetřovaných podniků v průběhu celého šetření.
- 29 Tyto dva body odůvodnění znějí následovně:
- „(1) Komise nyní vyšetřuje údajné protisoutěžní chování v odvětví cementu, cementových výrobků a dalších materiálů používaných při výrobě cementu a cementových výrobků [...] v rámci Evropské unie / Evropského hospodářského prostoru (EU/EHP).
- (2) [...] Údajná protiprávní jednání se týkají omezení obchodu v rámci Evropského hospodářského prostoru (EHP), zejména omezení dovozu do EHP ze zemí mimo EHP, praktik rozdělení trhů a koordinace cen, jakož i dalších souvisejících protisoutěžních praktik na trzích s cementem a příbuznými výrobky. Pokud by se jejich existence potvrdila, tato jednání by mohla představovat porušení článku 101 SFEU a/nebo článku 53 Dohody o EHP.“
- 30 Bod 6 odůvodnění sporného rozhodnutí doplňuje, že „v příloze I jsou požadovány doplňující informace, jež jsou rovněž nezbytné k tomu, aby bylo možno posoudit slučitelnost vyšetřovaných praktik s pravidly hospodářské soutěže [Evropské unie] na základě plné znalosti skutečností a jejich přesného hospodářského kontextu“.
- 31 Takové odůvodnění neumožňuje s dostatečnou přesností určit ani výrobky, jichž se šetření týká, ani domněnky protiprávního jednání, které odůvodňují přijetí tohoto rozhodnutí. Z toho plyne, že takové odůvodnění neumožňuje dotčenému podniku ověřit, zda jsou požadované informace nezbytné pro účely šetření, ani unijnímu soudu vykonat přezkum.
- 32 S ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 16 tohoto rozsudku, je zajisté třeba otázku, zda odůvodnění sporného rozhodnutí splňuje požadavky článku 296 SFEU, posuzovat s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na kontext, v němž bylo toto rozhodnutí přijato, což zejména zahrnuje, jak generální advokát uvedl v bodě 43 stanoviska, rozhodnutí o zahájení řízení.
- 33 Odůvodnění tohoto posledně uvedeného rozhodnutí však nemůže zhojit stručnost, neurčitost a všeobecnost odůvodnění sporného rozhodnutí
- 34 Údajné protiprávní jednání je totiž v rozhodnutí o zahájení řízení rovněž formulováno obzvláště stručně, neurčitě a všeobecně, jelikož toto rozhodnutí odkazuje na „omezení obchodních toků v rámci Evropského hospodářského prostoru (EHP), včetně omezení dovozu do EHP ze zemí mimo EHP, rozdělení trhů, koordinace cen a související protisoutěžní praktiky“.
- 35 Pokud jde dále o výrobky, jichž se šetření týká, rozhodnutí o zahájení řízení, podobně jako sporné rozhodnutí, odkazuje na trhy cementu a příbuzných výrobků. Ačkoli toto rozhodnutí upřesňuje, že „cement a příbuzné výrobky musí být chápány tak, že zahrnují cement, cementové výrobky (například beton připravený k použití) a další materiály používané k přímé nebo nepřímé výrobě cementových výrobků (například slínek, kamenivo, vysokopecní strusku, granulovanou vysokopecní strusku, mletou granulovanou vysokopecní strusku, popílek)“, je třeba konstatovat, že výrobky, jichž se týká šetření, jsou v něm uvedeny jen příkladem.
- 36 Konečně, pokud jde o zeměpisný dosah údajného protiprávního jednání, odůvodnění sporného rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím o zahájení řízení je nejednoznačné. Podle sporného rozhodnutí se totiž údajné protiprávní jednání týká území Unie nebo EHP. Naproti tomu rozhodnutí o zahájení řízení, jež bylo přijato o tři měsíce dříve, odkazuje na údajná protiprávní jednání, jejichž zeměpisný dosah zahrnuje „zejména“ Belgie, Českou republiku, Německo, Španělsko, Francii, Itálii, Lucembursko, Nizozemsko, Rakousko a Spojené království. Nejednoznačnost odůvodnění sporného rozhodnutí ve

spojení s rozhodnutím o zahájení řízení je v tomto ohledu posílena obsahem dotazníku připojeného ke spornému rozhodnutí, jenž se kromě desíti výše uvedených členských států týká rovněž obchodních operací uskutečněných v Dánsku a v Řecku.

- 37 Je pravda, jak rovněž zdůrazňuje Komise, že žádost o informace představuje vyšetřovací opatření obecně používané v rámci fáze předběžného šetření, jež předchází oznámení námitek a jehož jediným účelem je umožnit Komisi shromáždit informace a dokumenty nezbytné k ověření reálnosti a rozsahu určité skutkové a právní situace (v tomto smyslu viz rozsudek Orkem v. Komise, 374/87, EU:C:1989:387, bod 21).
- 38 Soudní dvůr kromě toho sice konstatoval, pokud jde o rozhodnutí nařizující kontrolu, že ačkoli je povinností Komise co nejpřesněji uvést, co je předmětem šetření, a skutečnosti, kterých se má kontrola týkat, není naopak nutné, aby rozhodnutí nařizující kontrolu obsahovalo přesné vymezení dotčeného trhu, přesnou právní kvalifikaci údajných protiprávních jednání nebo uvedení období, během něhož měla být tato protiprávní jednání spáchána, tuto úvahu nicméně odůvodnil tím, že se kontroly konají na začátku šetření, tedy v období, kdy Komise ještě nemá k dispozici přesné informace (v tomto smyslu viz rozsudek Nexans a Nexans France v. Komise, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, body 36 a 37).
- 39 Nicméně příliš stručné, neurčité, všeobecné a v některých ohledech nejednoznačné odůvodnění nemůže splňovat požadavky odůvodnění stanovené čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 k odůvodnění žádosti o informace, která byla jako v projednávané věci zaslána více než dva roky poté, co Komise již zaslala několik žádostí o informace podnikům, o nichž se domnívala, že se účastnily protiprávního jednání, a několik měsíců po přijetí rozhodnutí o zahájení řízení. S přihlédnutím k těmto skutečnostem je třeba konstatovat, že sporné rozhodnutí bylo přijato ke dni, kdy Komise již měla k dispozici informace, které by jí umožnily dostatečně přesně formulovat domněnky protiprávního jednání vůči dotčeným podnikům.
- 40 Tribunál se tedy dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 43 napadeného rozsudku rozhodl, že sporné rozhodnutí bylo z právního hlediska dostatečně odůvodněno.
- 41 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vyhovět.
- 42 Proto je třeba napadený rozsudek zrušit v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, že odůvodnění sporného rozhodnutí splňovalo požadavky čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003, aniž je třeba zkoumat údajnou nedostatečnost odůvodnění napadeného rozsudku a další důvody kasačního opravného prostředku vznesené navrhovatelkou.

K žalobě před Tribunálem

- 43 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr Evropské unie v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje. Tak tomu je v projednávané věci.
- 44 Z bodů 27 až 40 tohoto rozsudku plyne, že první žalobní důvod v řízení v prvním stupni je opodstatněný a že je třeba sporné rozhodnutí zrušit z důvodu porušení čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003.

K nákladům řízení

- 45 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.

- 46 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, který se na základě čl. 184 odst. 1 stejného jednacího řádu použije na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 47 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení jak v řízení v prvním stupni ve věci T-302/11, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 14. března 2014, HeidelbergCement v. Komise (T-302/11, EU:T:2014:128), se zrušuje.**
- 2) **Rozhodnutí Komise C (2011) 2361 final ze dne 30. března 2011 v řízení podle čl. 18 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc COMP/39520 – Cement a příbuzné výrobky) se zrušuje.**
- 3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené HeidelbergCement AG jak v řízení v prvním stupni ve věci T-302/11, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.